

Atènyer els objectius

La similitud formal entre el nostre verb atènyer i el del castellà «atañer» fa que moltes vegades el primer, el nostre antenyer, sigui usat amb el mateix sentit que té el segon. Encara que potser claudria precisar, en primer lloc, els límits d'aquesta similitud formal: la forma del verb català és ben bé atènyer, i no «atanyer», tal com sovint es té ocasió de veure.

Atènyer, doncs, té un significat més o menys equivalent a abastar, aconseguir, obtenir, assolir, atrapar, amb tots els quals és, en un context o altre, intercanviable. Però en un camp de significació en què tan sovint hem de combatre la intromissió de barbarismes tan declarats com ara «lograr» o «alcançar», disposar d'un altre recurs com ara atènyer sempre ens farà més servei que no pas nosa. Usat intransitivament, atènyer significa també arribar, en un exemple com ara el que ens en dona el Fabra: Aquest fet pot atènyer a les orelles del meu pare.

Aclarit què vol dir atènyer, cal explicar amb què expressem el significat corresponent al verb castellà «atañer», que hem dit que se li atribueix indogudament. No ens podem pas queixar de falta de mitjans: pertànyer, correspondre, tocar, pertocar i afectar. Triar el corresponent a cada cas concret ha d'ésser per a tot-hom un joc de poques taules. Però no ens estarem pas d'indicar-ne alguns exemples: Aquestes instruccions no m'afecten. Això pertany a la seva jurisdicció. A vos us toca de resoldre-ho. Aquesta feina no em pertoca.

ALBERT JANE